

~~VMAea~~

buirac m. Canya o heina per a portar-hi les pletxes, carcaix. || Bona rigida on el qui porta una creu alçada, etc. la vendrà picant-hi el seu extrem inferior. || Coixí en qui els sastres claven les agulles.

~~VMAea~~

~~VMAea~~

x

buit buida aj. dit d'un receptacle, d'un lloc, l'espai del qual no està ocupat, esp. d'allò que està destinat a contenir. Una ampolla buida. Un safareig buit. Un baló buit. Amb les butxagues buides. Renir l'estómac buit. El teatre ~~estava~~ era gairebé buit: no hi havia més enllà de vint persones | p. Cap buit (d'idees, de sentit, etc.) | (amb un complement) mancat. Un espai buit